

dueix per *faber*; Pedro de Alcalá per *herrero*; a Egipte també significa «taillandier», una espècie de 'manya'.

-FAELL, *Bini*- (Maó, Men. 11, b-12)

Nom de dues alqueries, el nom de les quals pot ser relacionable amb *ses Binifeles* (t. de Capdepera, Mall.) i amb els noms de Terra Ferma, *Penafel*, santuari prop de Vilafranca del Penedès (V. la monografia de Mas i Perera) i el cèlebre *Peñafiel* castellà. O bé hi hauria relació amb el següent. Però caldria renunciar a totes dues connexions si fos exacta i antiga la *b* que li atribueix Antoni Ramis (*Noticias*, 1829, iv, 54) documentant-lo l'any 1455, *Benibaell*. Així ha de ser realment, vist el gran descabdellament i popularitat, en la llengua i en l'antroponímia, de l'arrel *ḥwl* (transformar, intrigar, ser astut, etc.), d'on particularment *ḥayālī* «cajoleur, patelineur» (Boqtor; Dozy, I, 339-42; Belot 144-5); a Algèria *Ḥāil* i *Ḥāila* noms de persona (*Gouv. Gen.*, 176); Hess v. W. (20a) en registra cinc derivats antroponímics entre els beduïns.

-FAÏLLA, *Bini*- (es Mercadal, Men. 7, c-1)

Possiblement del nom gòtic de persona FAWILA en forma arabitzada. Es tractaria d'un de tants casos de dissimilació d'una *v* en un mot que ja conté una altra labiodental. En llatí FAVILLA 'cendra, espurna' apareix en llengua romànica en la forma *faïlla*. Però més aviat deu ser aràbic, germà del precedent.

-FAMIS, *Bini*- (Alaior, Men. 7, j-6)

G. Pons (*Not. Hist.*, p. 149) documenta *Benifamis* en el segle xv.

Nom aràbic. Del nom de persona *Khammās* o *Khamīs*, del qual també prové el nom del poble valencià de *Vilařamés* dissimilat del més antic *Vinařamés*.